

Namensko sejanege ali sajenega kopitca na bližnjih vrtovih nismo opazili. V nadaljnjih letih bi se utegnilo zgoditi podobno kot s hišno srečo (*Soleirolia soleirolii*), ki je po ozkih piranskih ulicah bolj razširjena, a pri njej tudi dolgo nismo zaznali trenda naturalizacije (GLASNOVIĆ & JOGAN 2012).

VIRI

- CELESTI-GRAPOW, L., 2009: Inventory of the non-native flora of Italy. *Plant Biosystems* 143 (2): 386–430.
- CELESTI-GRAPOW, L., F. PRETTO, E. CARLI & C. BLASI (EDS.), 2010: Flora vascolare alloctona e invasivadelle regioni d'Italia. Casa Editrice Universita La Sapienza, Roma. 208 pp.
- GLASNOVIĆ, P. & N. JOGAN, 2012: Novosti iz adventivne flore Slovenske Istre – Novelities from the adventive flora of the Slovenian Istria. *Hladnikia* 29: 37–44.
- KERŽE, F., 1954: Ob Tihem oceanu. Enakopravnost – Equality (Cleveland) 37 (141): 2–3.
- NIKOLIĆ T. (ed.), 2015: Rasprostranjenost *Dichondra micrantha* Urb. u Hrvatskoj, Flora Croatica baza podataka (<http://hirc.botanic.hr/fcd>). Prirodoslovno-matematički fakultet, Sveučilište u Zagrebu (datum pristupa: 30. 7. 2018)
- RAAB-STRAUBE, E. VON, 2018: Convolvulaceae. – In: Euro+Med Plantbase – the information resource for Euro-Mediterranean plant diversity.
- RHUI-CHENG, F. & G. STAPLES, 1995: Convolvulaceae. *Flora of China* 16: 271–325. (<http://www.efloras.org/>)
- TOMŠIČ, A., 2001: Okrasna trata v domačem vrtu. *Tednik (Ptuj)*, 24. 5. 2001.

NEJC JOGAN

Crepis conyzifolia (Gouan) A. Kerner

Prvo nahajališče redke vrste v Julijskih Alpah

First locality of a rare species in the Julian Alps

9548/2 (UTM 33TVM04) Slovenija: Gorenjska, Julijske Alpe, Zgornjesavska dolina, severno pobočje Vitranca nad vasjo Podkoren, smučišče Vitranc, X=5149747, Y=404661, približno 1000 m n. m. Leg. & det. B. Anderle & V. Leban, 4. 7. 2017 in 9. 7. 2017 (floristični popis avtorjev in Herbarij V. Lebara).

Velekoškasti (velecvetni) dimek je evrazijska (mediteransko-montanska) vrsta, ki uspeva v celotnih Alpah, v severnem delu Apeninov, Dinaridih, Pirenejih, Sudetih, Karpatih, Centralnem masivu v Franciji in na severnem delu Balkana vse do Bolgarije in Črne Gore (AESCHIMANN & al. 2004: 672, POLDINI 1991: 287, PRAPROTNIK 1991: 179–180). V naši sosesčini

je velekoškasti dimek razširjen po severnem delu Furlanije-Juljske krajine, na avstrijskem Koroškem pa pretežno v zahodnem delu dežele; nam najbližje nahajališče je v obmejnem kvadrantu 9448/4 (POLDINI 2002: 152, HARTL & al. 1992: 145). V Apneniških Alpah je redek, raste na zakisanih travnikih na pretežno nekarbonatnih svežih tleh z debelo plastjo humusa od zgornjemontanskega do subalpinskega pasu (AESCHIMANN, *ibid.*, PRAPROTNIK, *ibid.*, FISCHER & al. 2008: 971).

Velekoškasti dimek je bil doslej v Sloveniji najden le na štirih nahajališčih. Nada PRAPROTNIK (1991: 177–181) ga je leta 1990 našla na Španovem vrhu v Karavankah (9550/1) na majhnem rastišču z 10–15 rastlinami, ki so uspevale na rovtu ob svislih, na senožeti na rahlo vlažnih zakisanih tleh, ob kolovozu, gozdnem robu in v bližini počitniških hišic na 1220 m n. m. V naslednjih dveh letih je odkrila še dve novi nahajališči pod Dovško Babo na 1180 m n. m. (9549/2) in Na Visokih pod Hruškim vrhom na 1250 m n. m. (9550/1) (PRAPROTNIK 1993: 6). Nahajališče na Španovem vrhu je 26. 7. 1995 potrdil B. Anderle, ob ponovnem obisku 28. 6. 2010 pa velekoškastega dimka nisva uspela najti.

Nekoliko starejša pa je navedba Alfonza PAULINA (1906). Ta je v rokopisu »Über botanische Naturdenkmäler in Krain« naštel 49 redkih taksonov praprotnic in semenk, ki rastejo le na enem ali omejenem številu osamljenih nahajališč. Med njimi je navedel tudi vrsto *Crepis conyzifolia* in kot edino nahajališče omenil Jelenk pri Idriji (9949/2). Rokopis je s pripombami in komentarji o najdbi, vsebini in pomenu prvič objavil MAYER (1988). N. PRAPROTNIK (1991, 1993) je to navedbo prezrla. PRAPROTNIK & SKOBERNE (1995) pa sta velekoškasti dimek omenila in poudarila, da bi Paulinovi predlogi zdržali sedanja merila za pripravo rdečega seznama (PRAPROTNIK *in litt.*, Begunje na Gorenjskem, 18. 10. 2018).

Novo nahajališče, ki ga je lansko leto odkril B. Anderle pri Podkorenu, je prvo znano nahajališče velekoškastega dimka v Julijskih Alpah. Ekološko je razmeroma podobno omenjenim nahajališčem v Karavankah, ki ležijo približno 20 km zračne črte vzhodneje, saj tudi tu uspeva na zakisanih in rahlo vlažnih tleh. Rastišče je skromno, posamezne rastline se pojavljajo v bližini počitniške hišice pod sedežnico na nekaj 10 m² površine. V okolici sva popisala vrste *Primula farinosa*, *Phragmites australis*, *Molinia caerulea*, *Nardus stricta*, *Parnassia palustris*, *Tofieldia calyculata*, *Arnica montana*, *Sanguisorba officinalis* in *Triglochin palustre*. Območje smučišča je bilo floristično preučeno v okviru raziskave »Vpliv soljenja smučišča Vitranc na okolje«, ki jo je v letih 2013 in 2014 opravil javni zavod Triglavski narodni park, vendar poročilo velekoškastega dimka ne omenja (MENEGALIA & NOVAK 2015: 33–35).

ZAHVALA

Dr. Nadi Praprotnik se zahvaljujeva za popravke in koristne dopolnitve notice.

LITERATURA

- AESCHIMANN, D., K. LAUBER, D. M. MOSER & J.-P. THEURILLAT, 2004: Flora alpina. Band 2: *Gentianaceae–Orchidaceae*. Haupt Verlag, Bern, Stuttgart, Wien. 1188 pp.
- FISCHER M. A., W. ADLER & K. OSWALD, 2008: Exkursionsflora von Österreich, Liechtenstein und Südtirol. Land Oberösterreich, Biologiezentrum der OÖ Landesmuseen, Linz, 1391 pp.

- HARTL, H., G. KNIELY, G. H. LEUTE, H. NIKLFELD & M. PERKO, 1992: Verbreitungsatlas der Farnund Blütenpflanzen Kärntens. Naturwissenschaftlicher Verein für Kärnten, Klagenfurt. 451 pp.
- MAYER, E., 1988: Usoda in vsebina rokopisa A. Paulina »Über botanische Naturdenkmäler in Krain«. Biološki vestnik (Ljubljana) 36 (3): 33–52.
- MENEGALJA, T. & Š. NOVAK, 2015: Flora smučišča Vitranc. Trdoživ (Ljubljana) 4 (1): 33–35.
- PAULIN, A., 1906: Über botanische Naturdenkmäler in Krain. Kamnotisk.
- POLDINI, L., 1991: Atlante corologico delle piante vascolari nel Friuli-Venezia Giulia. Inventario floristico regionale. Regione Autonoma Friuli-Venezia Giulia & Università di Trieste, Udine. 898 pp.
- POLDINI, L. (s sodelovanjem G. Oriolo & M. Vidali), 2002: Nuovo Atlante corologico delle piante vascolari nel Friuli Venezia Giulia. Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia, Azienda Parchi e Foreste Regionali & Università degli Studi di Trieste, Dipartimento di Biologia, Udine. 529 pp.
- PRAPROTNIK, N., 1991: Velecvetni dimek (*Crepis conyzifolia* /Gouan/ A. Kerner), nova vrsta za Slovenijo. In: T. Konobelj (ed.): Jeklo in ljudje. Jeseniški zbornik VI. Skupščina občine Jesenice, Jesenice. pp. 177–181.
- PRAPROTNIK, N., 1993: Prispevek k poznavanju flore osrednjih in zahodnih Karavank. Hladnikia (Ljubljana) 1: 5–8.
- PRAPROTNIK, N. & P. SKOBERNE, 1995: Od kraljeve rože in planike do Rdečega seznama. In: ALJANČIČ M., J. GREGORI, N. PRAPROTNIK, B. HLAD, S. PETERLIN, P. SKOBERNE & J. VIDIC: Varstvo narave na Slovenskem. Prirodoslovni muzej Slovenije, Ljubljana. pp. 26–47.

VID LEBAN & BRANE ANDERLE

Anemone hortensis L.

Novo nahajališče redke vrste v slovenski Istri

A new locality of a rare species in Slovenian Istria

0448/4 Slovenija: Primorska, Istra, ob levem robu ceste v smeri od Čenturja proti Vanganelu, malo pred vhodom na jez Vanganelskega jezera. N 45° 30,582', E 13° 46,678', leg. in det. Erik Jurman, 8. 4. 2018, potrjeno Peter Glasnović, 12. 4. 2018.

Vrtno vetrnico (*Anemone hortensis*) zlahka prepoznamo. Na rastiščih, kjer uspeva, se navadno pojavlja množično, cveti spomladi od marca do aprila, cvetovi pa so rožnate barve (redko beli) z mnogimi listi cvetnega odevala in črnimi prašnicami. Steblo, ki požene iz gomolja, je enocvetno (MARTINČIČ et al. 2007; WRABER 1989). Je predstavnica sredozemske flore, razširjena od jugozahodne Francije, prek Korzike, Malte, večjega dela srednje in južne Italije do Slovenije, od koder po zahodnem delu Balkanskega polotoka uspeva vse do Grčije (povzeto po ATLAS FLORAE EUROPAEAE 2010).